

За останні 24 години

- 21:47 Туск висловився про конфлікт навколо Героїв УПА - "Україна має вирішити проблему"
- 21:10 Кількість поранених внаслідок удару по заводу «Яготинське для дітей» на Київщині зросла
- 20:41 Зеленський відреагував на відмову Путіна від зустрічі - "грошей у РФ має стати менше, а тиску більше"
- 19:31 Макрон анонсував зустріч із Зеленським та ще двома європейськими лідерами в Лондоні
- 19:13 Вихідні в Україні будуть теплыми – прогноз погоди на 6-7 червня

ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

Головна / Спорт

Богдан Колмаков: Паркур — скоріше культура, ніж спорт, але на Олімпіаду потрапити мрію

ЯРОСЛАВ КУЛІШ 28 травня 15:58

Колись паркур здавався просто небезпечним захопленням хуліганістич підлітків. Стрибки зі стін, трюки на гаражах, розбиті коліна й дике бажання знайти пригоди там, де звичайні люди бачать лише сірий бетон. Сьогодні ця вулична романтика виросла у потужну світову індустрію з тренерами, жорсткими графіками та секундомірами, але в її основі, як і раніше, залишається вміння володіти своїм тілом і перемагати страх.

Днями у французькому Монпельє на престижному фестивалі екстремального спорту FISE пройшов перший етап Кубка світу з паркуру. 28-річний українець Богдан Колмаков довів, що наші паркуристи не пасуть задніх у світі, завоювавши срібну медаль у дисципліні «швидкість». Наш спортсмен поступився лідеру буквально миттю - менше, ніж секундою!

Про змагання, олімпійське майбутнє паркуру та його розвиток в Україні Богдан Колмаков розповів журналісту *Коротко про*.

Паркур в Україні знову починає набирати обертів

- Богдане, нещодавно завершився перший етап Кубка світу з паркуру у Франції. Як для вас пройшов цей турнір? Задоволені своїм виступом?

- Для мене Кубок світу пройшов чудово. Але я не дуже задоволений собою, допустив 5 помилок у фінальному раунді.

- Як вам організація турніру? Що цікавого побачили? Все ж таки для Франції паркур - особливий вид спорту.

- Організація турніру з кожним роком все краще й краще. FISE (Міжнародний фестиваль екстремальних видів спорту) проходить уже 29 років. Паркур приєднали до інших видів десь із 2018 року. Це мій 5-й турнір поспіль у Монпельє, і тільки вдруге я потрапив на море, яке всього за 10 кілометрів від центру. Тому що завжди не було часу сходити туди.

- Як і де готувалися до цих змагань?

- Готувався я з січня в Києві, досить щільно і старанно.

- Паркур - це не лише вид спорту, це й культурне явище?

- Паркур - це скоріше культурне явище, ніж спорт. Але за останні 3–4 роки трохи змінився напрямок у бік спорту. В атлетів починають з'являтися тренери, плани підготовки, процес стає професійним.

- У якому стані український паркур перебуває сьогодні? Яким був вплив війни на нього?

- Зараз паркур в Україні починає набирати обертів, особливо серед дітей. Можливо, ви знали, що на Кубках світу проводяться змагання з двох дисциплін. Це спідран (подолання перешкод якомога швидше на час) і фрістайл (набір акробатичних трюків, пов'язаних між собою переходами через конструкції в логічному порядку без втрати темпу). Більшість дітей займається саме спідраном - це зрозуміліша дисципліна, але складніша фізично, і конкуренція, звичайно, вища. Щодо війни, звісно, на початку багато хто поїхав за кордон, так і не повернувшись. Але залишилися діти, прийшли нові. Тому потроху підростає покоління.

БОГДАН (ДРУГИЙ ЛІВОРУЧ) СЕРЕД НАЙКРАЩИХ ПАРКУРНИКІВ СВІТУ. ФОТО: ФЕ БОГДАН КОЛМАКОВ
Богдан (другий ліворуч) серед найкращих паркурників світу. Фото: ФБ Богдан Колмаков

У паркуру є олімпійський потенціал

- Що привело вас у паркур? Чим захопив цей вид спорту?

- Дике бажання пошуку пригод, лазити десь, вигадувати собі якісь челенджі. Проходити якісь місія, так скажімо. Захопило мене саме те, як можна володіти своїм тілом у просторі і як справлятися зі страхами.

- Як проходили ваші перші тренування?

- У колі друзів дитинства, пробували стрибати в пісок, перевертаючись через голову якимись своїми рухами.

- Хто надихав вас займатися паркуром у дитинстві?

- В паркурі на той час мене надихало двоє людей - це Іван Савчук та Ерік Мухаметшин. Я постійно прослуховував треки з їхніх відео та якісь фрази.

- Як виглядають ваші тренування зараз?

- Вони кардинально відрізняються від того, що було раніше. З'явилися план тренування, графіки, коли й яке навантаження давати, процес відновлення.

- Що можете порадити хлопцям і дівчатам, які зараз дивляться ваші виступи і так само черпають натхнення? Які поради можете дати?

- Моя порада молодому поколінню - це завжди слухати своє серце, чого воно хоче. Якщо в тебе є дике бажання щось робити, незважаючи ні на що, то це правильний вибір, і всьому свій час. Ти обов'язково отримаєш те, на що заслуговуєш своїми стараннями.

- Паркур не лише красивий, а й, на жаль, травматичний вид спорту. Багато доводилося падати? І як потім долали страх падіння?

- Звичайно, паркур травматичний. Багато видів спорту травматичні, але якщо підходити до цього з головою та обдуманно, ризик можна звести до мінімуму. За весь час у мене був тільки один перелом руки, і то це випадково - ходив по мокрій трубі й упав на руку. Самому аж смішно говорити, що так можна зламати її. Страх, звісно, є, але це проходить на рівні впевненості та контролю. З часом умієш з ним знаходити спільну мову та дружити, так би мовити.

- Паркур багато в чому базується на філософії подолання страху. Які страхи саме вам вдалося подолати, займаючись цим видом спорту?

- Щодо філософії страху. Напевно, більш упевненим у собі став, займаючись паркуром. Швидше справляюся з труднощами.

- Що відчуваєте перед виходом на старт?

- Ти приводиш свою голову в порядок, що ти тут і зараз, усе складне позаду. Тут уже ти покажеш свій результат наполегливих тренувань.

- Однією з найвищих точок вашої кар'єри є перемога на чемпіонаті світу. Як вона вас змінила?

- Я зрозумів, що мої старання дали свої плоди, а думки матеріалізувалися. Я хотів цього, я отримав. Але це одна головна медаль залишилася - це золоте Олімпіади. Сподіваюся, що це станеться у 2032 році, коли паркур може стати олімпійським видом.

- Як переживали моменти, коли щось не виходило? Це складно?

- Складно. Найскладніші моменти - це коли ти морально не готовий прийняти реальність життя в скрутні сімейні моменти, і тебе це може вибити, яким би ти сильним фізично не був.

- За останні роки ми бачили справжню еволюцію паркуру - від вуличного виду спорту до переростання у професійний спорт. Чи не псує цей професіоналізм його базове походження? Спорт рухається у правильному напрямку?

- Я вважаю, що є олімпійський потенціал у цьому, чому ні? Ви б бачили, як і скільки готуються атлети зараз на змагання. Це навіть без тренерів. Мені дуже шкода, що люди це сприймають як щось дике. Зате у нас керлінг і їзда на санях - це олімпійський вид. Я нічого проти не маю, але це смішно. Завжди будуть люди, які займатимуться паркуром на вулиці. Професійний спорт і урбан один одному не заважають. Це як футбол - є дворовий для задоволення і є професійний. Я вважаю, що рух - це вже правильно, до чогось ми прийдемо обов'язково рано чи пізно.

У мене немає мрії, я реаліст

- У соцмережах дуже багато паркур-контенту. Як ви ставитесь до цих відео?

- Звичайно, я ставлюся добре, коли бачу, як хтось зробив щось неймовірне, з якогось парашету на парашет трюк, якого ніколи ніхто не робив. Або нестандартні варіації на точність у складних умовах.

- Який ви поза спортом?

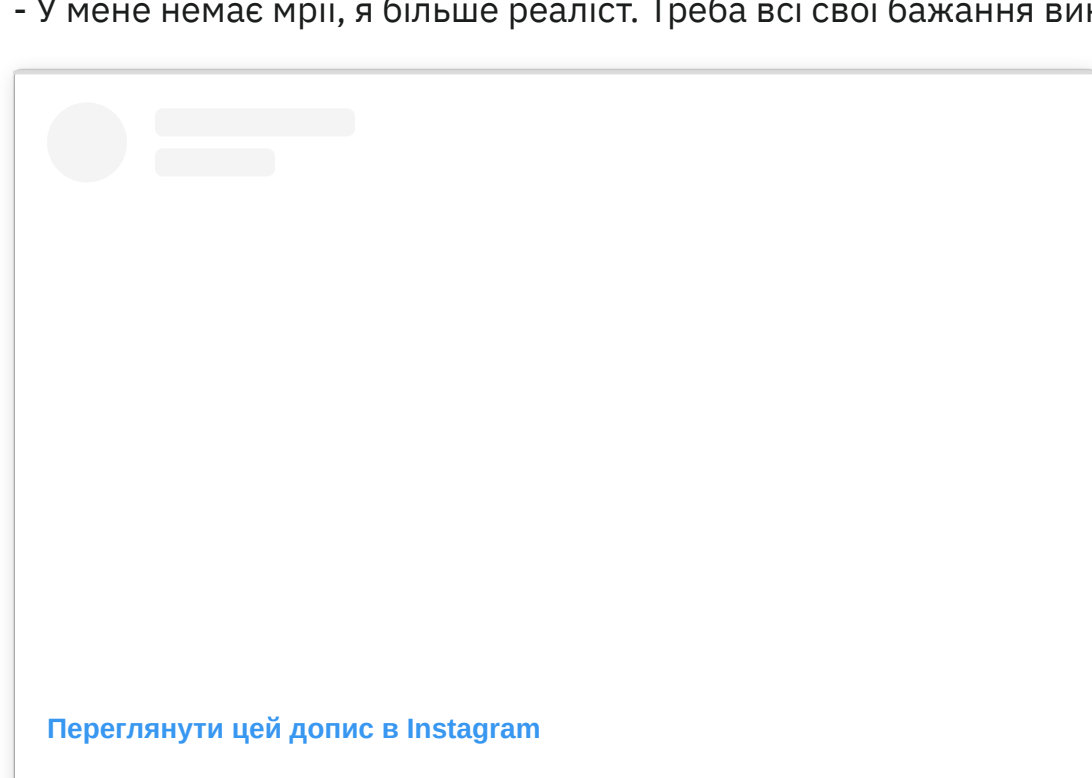
- Вільний час проводжу з друзями, люблю ходити по цікавих місцях, багато слухаю музики.

- Що є головним джерелом натхнення для вас сьогодні?

- Коли робиш те, що тобі подобається, незважаючи ні на що.

- Про що мрієте?

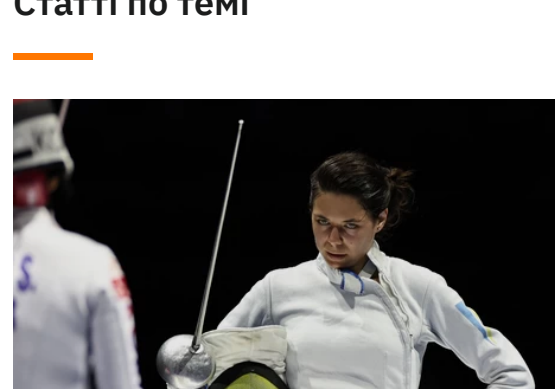
- У мене немає мрії, я більше реаліст. Треба всі свої бажання виконувати самому.

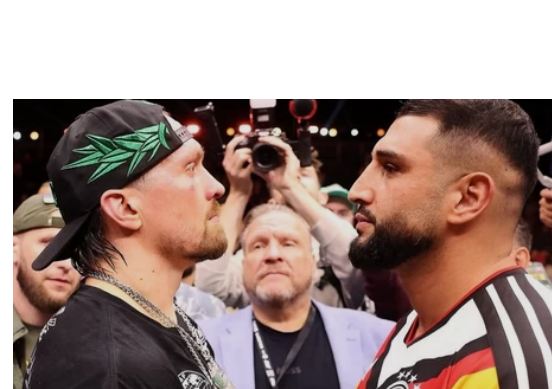
Новини по темі: Інтерв'ю Спортсмени Паркур

Підпишіться на нас в соц. мережах

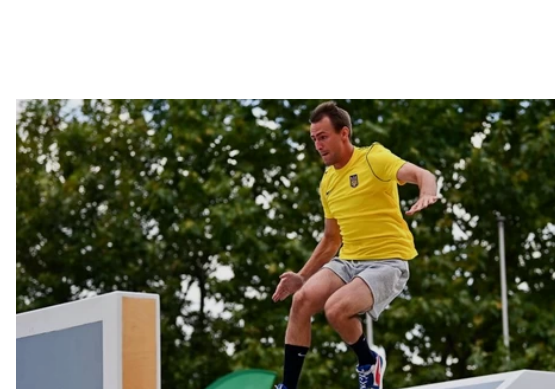
Статті по темі

3 червня СПОРТ
Влада Хारькова: Повернення російських фехтувальників - ганьба для спорту, але бойкот не вихід

31 травня СПОРТ
Від укладання рейок до бою з Усіком: хто такий Агіт Кабайєл, який кинув виклик чемпіону

28 травня СПОРТ
Богдан Колмаков: Паркур — скоріше культура, ніж спорт, але на Олімпіаду потрапити мрію